

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1019

гр. Пловдив, 20.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефка Т. Михова

Членове: Борис Д. Илиев
Мирела Г. Чипова

като разгледа докладваното от Мирела Г. Чипова Въззивно частно гражданско дело № 20225300500792 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 274 и следващите във връзка с чл. 419, ал. 1 ГПК.

Образувано е по частна жалба на СН. ЗЛ. К., ЕГН: *****, против Разпореждане № 24705 от 02.12.2021 г. по ч.гр.д. № 18352 по описа на РС – Пловдив за 2021 г., с което е постановено незабавно изпълнение на издадената Заповед № 10258 от 02.12.2021 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК.

Жалбоподателката поддържа, че не са налице предпоставките по чл. 418, ал. 3 ГПК за постановяване на незабавно изпълнение. Счита, че задължението по процесния запис на заповед не е изискуемо, тъй като същият не е бил предявен в посочения в него срок. Отправя молба за отмяна на обжалваното разпореждане.

В срока по чл. 276, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на частната жалба от „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД (предишно наименование „СОЖЕЛИЗ-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД), ЕИК: 131391369, подаден чрез пълномощника му адвокат П., в който се взема становище за нейната неоснователност и се отправя молба за оставянето ѝ без уважение.

Пловдивският окръжен съд, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна с представените по делото доказателства, намира за установено следното:

Частната жалба е подадена в срока по чл. 419, ал. 1 ГПК от легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Производството пред първата инстанция е образувано по подадено от „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК – запис на

заповед, против длъжниците „ТРАНС А“ ЕООД и СН. ЗЛ. К. за сумата от 10558,75 евро, представляваща част от вземане по запис на заповед от 30.08.2018 г. за сумата от 150926,53 евро, издаден от длъжника „ТРАНС А“ ЕООД и авалиран от длъжника СН. ЗЛ. К., ведно със законната лихва, считано от датата на постъпване на заявлението в съда до окончателното плащане. В т. 12 от заявлението се сочи, че записът на заповед е предявен на издателя на 09.10.2021 г. с нотариална покана, а на авалиста – на 21.09.2021 г. също с нотариална покана. Районният съд е уважил заявлението и е издал заповед за изпълнение и изпълнителен лист за претендираната сума, като с обжалваното разпореждане е постановил незабавно изпълнение на заповедта.

Предметът на производството по обжалване на разпореждането за незабавно изпълнение е строго ограничен до проверката на предпоставките за допускане на незабавно изпълнение – дали вземането на кредитора произтича от документ, посочен в чл. 417 ГПК, дали актът е редовен от външна страна и удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника, както и дали вземането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител. Процесното вземане се основава на запис на заповед, който е от категорията на посочените в чл. 417 ГПК документи. За да бъде представеният менителничен ефект редовно от външна страна изпълнително основание, годно въз основа на него да се пристъпи към принудително изпълнение, следва той да е издаден при спазване на изискванията за форма.

Процесният запис на заповед е редовен от външна страна, доколкото съдържа изискуемите съгласно разпоредбата на чл. 535 ТЗ реквизити – наименованието „запис на заповед“, изявлението на издателя, че се задължава „безусловно“ да заплати определена сума, и неговия подпис, падеж, дата и място на издаване, място на плащане, както и името на лицето, на което или заповедта на което трябва да се плати. От съдържанието му е видно още, че същият е издаден без разноски и протест и че е авалиран от жалбоподателката при същите условия. В записа на заповед е предвидено, че той може да бъде предявен за плащане в срок до 32 месеца от датата на издаването му. От горното следва, че падежът е уговорен в съответствие с чл. 486, ал. 1, т. 1 ТЗ, т.е. „на предявяване“, но издателят му е предвидил по-дълъг срок за предявяване от уредения в чл. 487, ал. 1 ТЗ едногодишен срок. Доколкото ценната книга е платима на предявяване, то изискуемостта □ настъпва при предявяването на издателя. И тъй като авалистът отговаря като издателя, то изискуемостта на задължението му не е обусловена от изискването да му предявен запис на заповед – тя настъпва от предявяване на менителничния ефект за плащане на издателя. По делото не се навеждат възражения, а събраните писмени доказателства установяват факта на предявяване на записа на заповед на издателя чрез нотариална покана. В ТЗ не е уредена определена форма относно начините на предявяване на записа на заповед и доколкото процесният запис на заповед е освободен от протест, то удостоверяването на предявяването за плащане може да се извърши неформално, вкл. чрез нотариална покана. Разпоредбата на чл. 50 ЗННД препраща за връчване на

съобщение и книжа към правилата, предвидени в чл. 37-58 ГПК. В настоящия случай от приложената по делото нотариална покана е видно, че същата е връчена на дружеството-издател „ТРАНС А“ ЕООД на 09.10.2021 г. при условията на чл. 47 ГПК срещу разписка № 8, т. 2, рег. № 3041/01.09.2021 г. От горното следва, че записът на заповед е предявен на издателя на 09.10.2021 г., от която дата, предхождаща датата заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение, е настъпила изискуемостта на задължението. Записът на заповед е предявен и на жалбоподателката-авалист чрез нотариална покана, връчена ѝ лично на 21.09.2021 г.

Неоснователни са доводите на жалбоподателката, че задължението по записа на заповед не е изискуемо, тъй като същият не ☐ е бил предявен в посочения в него срок. Непредявяването на записа на заповед в рамките на определения срок не се отразява върху възможността на кредитора принудително да реализира вземането си от прекия длъжник – издателя, респективно от авалиста. Неспазването на този срок дерогира правата на кредитора по отношение на регресно отговорните лица – джирантите и техните авалисти, но не и спрямо издателя на записа на заповед и неговия авалист.

Предвид горното, настоящият въззивен състав намира, че подадената частна жалба е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение, а обжалваното разпореждане следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 24705 от 02.12.2021 г. по ч.гр.д. № 18352 по описа на РС – Пловдив за 2021 г., с което е постановено незабавно изпълнение на издадената Заповед № 10258 от 02.12.2021 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____